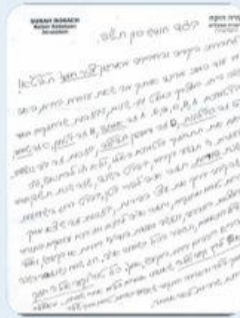

שביל הזהב

שר בריאות שמתנהל כמו 'בייביסיטר', מנהלי מוסדות שבועיים בדרך הקלה, סדרת ויטמינים של הרבנית ונשיקה על ראש ה'ינוקא

אם אנחנו לא רוצים 'כל נדרי במרפסת' - מומלץ להישמר עכשיו. 'חידד' בימי קורונה, ה'ינוקא' מבעלזא, מכתב הרבנית, תערכת מצב במשרד הבריאות

הכל בשמחה א"ה".
"חג שמח ושנובה השנה להביא כיבורים בבית המקדש. כל טוב 'קוה' אל ה' חוק וראשך ליבך וקוה אל ה'. מאחלת מעומק הלב ובאהבה ובתקווה שאשמש בשורות טובות ממך. שלך, הרבנית שרה בת לאה אסתר".

מימי שרה בת לאה אסתר ובכן, החתומה היא לא אחרת מאשר הרבנית הצרפנית שרה רוקה מבעלזא, רעייתו של כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א ובתו של מרן ה'ישועות משה' מוויז'ניץ זצ"ל.

לקרוא ולרמוע. נדרשת גרלות נפש אריזה לכתוב איגרת אישית כל כך לאדם זר שאינו נמנה על הקהילה שלה (והרבים, אגב, מתאימים לכל אדם המתמודד עם צרה ומצוקה בכל תחום), אך זו דרכה של בעלזא מאז ומתמיד: לא לחשוש בצורה אנואיסטית. כך הקימו הרבי וחסידיה במרוצת השנים מוסדות לבעלי תשובה, ארגוני קירוב לתורה ואגודות של חסד וסיוע לכל יהודי באשר הוא. מן הראוי היה לפעול איתם במידה כנגד מידה, בעין טובה, ולא לרמוס אותם ברגע האמת בהחלטה על איש ועדות הכנסת, והמבין יבין.

3

המכתב המרגש של הרבנית מבעלזא החזיר את כותב השורות לסיפור יפה העובר במשפחתנו דור אחר דור אודות ימים פחות זוהרים בהיסטוריה של בעלזא.

כידוע, בילדותו של הרבי מבעלזא, שמרו עליו מכל משמר וחניכותו כ'ינוקא' העתיק לשמש בהגנת החסידות המפוארת. מדי שנה, ביום הארצות של אביו הרבי מבילגוריא, עלו בני המשפחה לציונו בבית העלמין הישן בטבריה. לאחר מכן נתנו להקביל את פניו של המרא דאתרא הגאון רבי רפאל הכהן קוק בביתו. באחד הביקורים, במפתיע, לא נכנס ה'ינוקא' לביקור המסורתי עם כל בני המשפחה.

היכן הילדו התעניין סא.
"הוא מצונן מעט, מעריפים שלא ייצא מהרכב שמא יחלה".
"ילד שמתנחל אותו להרדף יהודים לעבודת השם", הגיב סא,
"ראוי לכבוד מיוחד".
סא יצא מהבית לכביש, נישש למכונית, בידך את הילד - לימים הרבי - בכריכת כתיבה, ונשק על ראשו.

חרשות (בעצם, לא ממש בכל יום. תשאלו את אלפי מבוססים קופות החולים הכוססים ציפורניים במתח לקראת הבדיקה המיוחלת והתוצאה המתעבת) שמלמדת על נדבקים חדשים. אנחנו עלולים לשלם את המחיר על בשרנו. אם אנחנו לא רוצים להתפלל 'כל נדרי' במרפסת - מומלץ לנו להישמר עכשיו.

מאריך גיוס, לא מוצפן מאיתנו להיות קיצוניים יתר על הרגילים, בוודאי לא להיכנס לפחדים עמוקים ומיותרים. מספיק לנו עם מנהלי מוסדות פרטוארים שעל רעת עצמם שולחים מאות ילדים לחופשה כפורה, בחרים בדרך הקלה ומשדרים מסר חינוכי של חולשה, על חשבון התלמידים והוריהם שיאלצו להתמודד עם ההחלטה. יש דרך אמצע. לשמור על ההנחות המקצועיות, בלי שטיקים וכלי טריקים.
וכבר אמר מי שאמר: להחמיר - כל אחד יכול, למצוא פתרון יצירתי - זו חוכמתו

2

בערב זמן מתן תורתנו קיבלו מאות נשים שטרם זכו לחבוק ילד משלהן - שי מיוחד: תכשיט יוקרתי לחג. אחר שסיימו את ההכנות, הדליקו את נרות החג והתפללו עוד תפילה רומעת מלב קרוע, התיישבו על הספה לקרוא איגרת שצורפה למתנת החג. בערבי תגים בימים כתיקונם הן משתתפות באירועי גיבוש וחיווך של אגודת 'ציר חמד', הפעם, בעקבות סכנות הגנץ, בוטלו כלל האירועים. כתחליף הגיע התכשיט בצירוף מכתב אישי הפונה הישר אל הלב שלהן.

"לחברתי היקרה והחביבה מארגון ציר חמד", כך נפתח המכתב. "מי עוד כמוני מבינה אותך מה שאת עוברת בחיים, כי אני גם כן הייתי במצבך כמעט 11 שנים, ובזכות שהחזקתי מאד בוויטמינים A, B, C, S, D - A זה אמרנו, B זה ביטוח, C זה שמחה וכן במקור - ש.ק. S זה פבלנות, D זה דאונענען - תפילה, בזכות זה ב'ה נושעתי".

"אם גם את תתחזקי בוויטמינים הללו ולא תתיאשי חס וחלילה, גם כן בעזרת ה' תיושעי בקרוב, כפרט השנה, שנת תש"פ, תאה שנת שפירות, תזכי א"ה לפרי בטן, כפרט בחג השבועות בו הקב"ה בירך את עצי הפירות, וייצאו ממך פירות טובים ומתוקים, ותזכי א"ה לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות במהרה, ונעשה סעודת היר"ה בברית או בקידוש, ואולי אפילו בתאומים, ונספר רבותי", סכנת נפשות רובצת לפתחנו. בכל יום באות בדיקת

1

מעשה שהיה השבוע: מחותן פנה לצלם אירועים שהזמין מבעוד מועד לתעד את שמחת נישואי בתו בעוד שלושה שבועות - ובקש להקדים.
"יום חמישי הקרוב פנוי לדך", שאל ומיד הסביר: "אנחנו מאלתרים מהרגע להרגע כדי לא 'להרפס' עם הגל השני".

כך, אם תרצו, מתנהל סדר יומם של כל נותני השירותים שבועות האחרונים. מהרגע להרגע. אבל כמי שמכירים את הגשש היהודי, ברור לכם שמסתתר לו גם חיוך של שביעות רצון. כל מחותן ש'הצליח' לארגן לבנו או בתו חתונה מאולתרת, טופח לעצמו על השכם באשר. הגת, הוא חברה'מן שהצליח 'לסדר' את 'המערכת'.

וזה לא רק מחותנים. איכשהו בימים האחרונים כל גבאי בית כנסת שמצליח לקרוע לעצמו להשחיל אל תוך המניין עוד שלושה מתפללים אוליגאליים, חש מאושר. מנצח, בערך כמו ילד שהצליח לקבל שתי תזימות קונגל בקירוסה רבא, מתחת לאפו של הגבאי עצמו.

ומה שהכי מוזר שכמו בהרינג של הקידוש, הדג הישראלי מדיף ריח מהראש. 'המערכת' עצמה מתנהלת באופן דומה. בעוד שר הבריאות היוצא יעקב ליצמן (ובהצלחה בתפקיד החדש והמשמעותי) נקט 'לחומרא' בהתמודדות עם הגנץ, הגיע שר חדש בשם יואל יולי ארלשטיין. ההתנהגות שלו מוכיחה את זו של המחזנטים החברה'מנים.

ארלשטיין תיכף וזכה באות 'קיר המניינים'. תראה, שתי דקות הוא בתפקיד והכל בסדר. יהודים נרחבים ומגנבים יריים באותה מנגת ובלי מסיכה. טוב, נכון שכבר מתחילים לראות את המחיר ואת העקומה המתגבהת, אבל למה להרוס את החגיגה הגדולה. תנו ליהנות קצת לפני שהקורונה תשטף אותנו, היל"ת.

היהודי החביב הזה מוכיח קצת את אותה שמרנות חסרת אחריות שעלימנת להשקט את כבי הילדים שעל שמירתם חופקרה, העמיסה עליהם כמויות של חטיפים וממתקים ששר הבריאות הקודם הורה לסמן באדום. הילדים שתקו ושמהו. העזרת הירוויה שקט. מי שנשאר להתמודד עם כאבי הבטן וטיפוליו השניים, הם ההורים.
רבותי, סכנת נפשות רובצת לפתחנו. בכל יום באות בדיקת

מנהלים ששולחים מאות ילדים לחופשה כפייה על דעת עצמם, בוחרים בדרך הקלה ומשדרים מסר חינוכי של חולשה, על חשבון התלמידים והוריהם שיאלצו להתמודד. וכבר אמר: להחמיר - כל אחד יכול, למצוא פתרון יצירתי - זו חוכמתו